

Sygn. akt IV Ca 589/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Elżbieta Jaroszewicz

Sędziowie SO: Wanda Dumanowska, Jolanta Deniziuk (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015 r., w S.

na rozprawie

sprawy z wniosku G.C.

z udziałem T. H.

o ustanowienie kuratora dla osoby nieobecnej

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego
w C. z dnia 24 sierpnia 2015 r. sygn. akt III RNs 105/15

postanawia:

oddalić apelację.

IV Ca 589/15

UZASADNIENIE

G. C. wystąpiła do Sądu Rejonowego o ustanowienie dla osoby nieobecnej T. H. kuratora. Wskazała, iż wobec uczestnika postępowania prowadzone jest postępowanie administracyjne w sprawie o jego wymeldowanie. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania nie zostało skutecznie doręczone albowiem od października 2014r. przebywa on na terenie A.. Jednocześnie podniósł, iż nie jest w stanie ustalić aktualnego adresu uczestnika postępowania.

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy wniosek oddalił.

W uzasadnieniu podniesiono, iż sam fakt nieobecności uczestnika, bez równoczesnego wykazania przez osobę zainteresowaną, że osoba nieobecna rzeczywiście nie może prowadzić swych spraw, nie stanowi podstawy do ustanowienia kuratora w oparciu o art. 184§1 kr i op . W tym miejscu Sąd powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1968r., sygn. akt IIICRN 427/68.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby podjął jakiegokolwiek działania zamierzające do ustalenia miejsca pobytu uczestnika oraz wykazania, że uczestnik rzeczywiście nie może prowadzić swoich spraw. Przedłożenie oświadczeni właściciela nieruchomości, wydruk z danych osobowych i adresowych oraz z rejestru gruntów są niewystarczające do uwzględniania wniosku.

Apelację od powyższego postanowienia złożył wnioskodawca G. C.. Jej zdaniem przedłożenie do wniosku dokumenty są wystarczające do wykazania przesłanek z art. 184§1 kr i op.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Podzielić ostatecznie należy stanowisko Sądu Rejonowego, iż w przedmiotowej sprawie wnioskujący nie wykazał wszystkich przesłanek umożliwiających ostateczne uwzględnienie wniosku. W części zgodzić się bowiem należy ze stanowiskiem skarżącego, iż od chwili wydania orzeczenia, na które w swoim uzasadnieniu powołuje się Sąd Rejonowy, doszło do istotnych zmian ustrojowych, a także, iż powstały nowe systemy ewidencji umożliwiające niezwłoczną weryfikację danych osób, w tym i ich adresów.

Do przedmiotowego wniosku załączony został wydruk danych osobowo- adresowych prowadzony przez Gminę M., z którego wynika dotychczasowy adres uczestnika. Załączona do wniosku informacja z rejestru gruntów dokumentuje zaś uprawnienie właściciela J. R. do zgłoszenia wniosku o wymeldowanie, a z treści jej oświadczenia wynika, że uczestnik wyjechał do A. i od kilku miesięcy nie ma z nim żadnego kontaktu. Poza sporem jest, że wskazane dokumenty, zresztą nie negował tego także Sąd Rejonowy, udokumentowały fakt nieobecności uczestnika w miejscu zameldowania. Powodem zaś oddalenia wniosku, było niewykazanie drugiej z przesłanek tj. braku możliwości prowadzenia swoich spraw. W sytuacji, gdy w postępowaniu administracyjnym konieczne jest zapewnienie właściwej reprezentacji stronie nieobecnej, przepis art. 34§1 kpc zobowiązuje organ administracyjny do skorzystania z kognicji sądu, który dokona właściwego wyboru kuratora w oparciu o przepis art. 184 kr i op. W tej sytuacji wykluczyć należy przepis art. 143 i następną kpc, jako podstawę prawną ustanowienia przedstawiciela dla osoby nieobecnej, będącej stroną postępowania administracyjnego. Ustanowienie kuratora w oparciu o art. 184 kr i op nakłada na stronę wnioskującą obowiązek nie tylko wykazania, iż miejsce pobytu nie jest znane, ale wykazanie również faktycznej niemożności prowadzenia przez tą osobę jej spraw. Ciężar udowodnienia tej okoliczności spoczywa na organie składającym wniosek tej treści. Ustanowienie kuratora winno mieć zaś miejsce po wyczerpaniu wszelkich środków zmierzających do ustalenia miejsca pobytu strony. I wbrew stanowisku apelującego taka linia orzecznicza nadal jest reprezentowana (tak np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 15.06.2011r., (...) oraz z dnia 28.06.2002r., (...) SA 166/02).

Wobec praktycznie nieograniczonej możliwości korzystania z wyjazdów i okresowych pobytów za granicą, należy tym bardziej wnikliwie ocenić, czy doszło do uprawdopodobnienia drugiej ze wskazanej w art. 184 kr i op przesłanki. W takim przypadku, w zależności od realiów konkretnego postępowania, a także w miarę potrzeby i dla zapobieżenia ewentualnym nadużyciom, należało by rozważyć zasadność np. złożenia wniosku o przesłuchanie na tą okoliczność w trybie art. 299 kpc np. stroną postępowania administracyjnego, sąsiadów, podjęcia próby ustalenia osób spokrewnionych, ustalenia gdzie kierowana jest korespondencja itp. (tak też uzasadnienie Sądu Najwyższego z dnia 30.03.1997r., (...) 71/97).

Mając powyższe na względzie, apelację jako niezasadną, na podstawie art. 385 kpc nalazło oddalić.